

Vyhlásenie Ekumenickej rady cirkví v SR k občanom Slovenska

Vážení hostia, vážení televizní diváci, spoluobčania, sestry a bratia!

Minulý rok, pre všetky protestantské cirkvi jubilejný 500. rok od začiatku Lutherovej reformácie, je za nami. Priniesol mnoho konferencií, diskusií, vedeckých sympózií, projektov a stretnutí, pripomínajúcich si nielen reformátorov v Nemecku, ale aj v iných končinách sveta. Hlavnou postavou bol a je Ježiš Kristus, Hlava cirkvi. Chceme veriť, že nám zo všetkých tých informácií, reformačných zásad a slávnostných pocitov zostane v pamäti aj Lutherova výzva, že totiž cirkev má byť semper reformanda – stále sa reformujúca, napravujúca, oživujúca, prispôsobujúca sa nie spôsobom, ale potrebám nášho sveta – podľa Božej vôle, mocou Jeho Ducha. To platí pre všetky cirkvi, nielen pre evanjelickú.

Aj tento rok je plný významných výročí, najmä pre náš národ, pre ktorý boli v histórii výnimočné, v dobrom i zlom, zvlášť roky končiace sa osmičkou: 1918 – koniec prvej svetovej vojny a sté výročie vzniku Československa, čo znamenalo záchranu národnej identity českého i slovenského národa; 1938 – rozpad ČSR, nové ohrozenie – začiatok 2. svetovej vojny; 1948 – tri roky po skončení 2. svetovej vojny nástup komunistickej moci – ďalšia skúška dôvery v Boha a vytrvalosti viery; 1968 – Pražská jar – pokus o poľudštenie socializmu a sklamanie nádejí; a napokon jedno polokrúhle výročie – 25. výročie vzniku samostatnej SR už po páde totality. Všetky tie výročia ovplyvnili a ovplyvňujú dejiny národa, cirkví i jednotlivcov aj v súčasnosti.

Nebeský Režisér vstupuje do našich dejín a životov, dopúšťa tresty i skúšky, ale aj zachraňuje, omilostňuje a obnovuje. Vede nás pevnou rukou, Jeho pravica vždy znova dokazuje silu. Nie vždy rozumieme Jeho zámerom, nie vždy sa zhodujú s našimi predstavami a túžbami, ale vždy napokon vedú k našej spáse, ak ich prijímame vo viere, rozhodnutí plniť Jeho vôľu. Tragické výročia nás učia trpezlivosti a pokore, poskytujú skúsenosti, preverujú charaktery ľudí. Tie oslobodzujúce výročia nás vedú k vdácnosti voči Stvoriteľovi, k dôvere v lásku nebeského Otca, k pokoju a radosti zo slobody, zo života. Zase máme pred sebou rok Božej milosti, rok nových možností byť Jemu verní a poslušní a k sebe navzájom dobrí a láskaví: mladí k starým, starí k mladým, muži k ženám, ženy k mužom, kresťania k nekresťanom, veriaci k neveriacim. Nemyslime len na seba, ale aj na dobro všetkých a na budúcnosť tak, aby sa Božia láska šírila. Buďme nástrojmi Božej pravice, keď ona dokazuje silu aj cez každého z nás!